

דעם רבינ'ס

עוּכט

דער ריינער קוואל

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

א גוטן שבת פאר אלע לעכטיגע קינדער,

יאר ב' אלפים תמ"ח שטאט, רעמקס:

מישאל זיצט אויף א שטיין, נאך א שווערע
ביטערע טאג ארבעט, צאמצוקלויבן די שטרוי
און אויסמישן אינעם געדעכטן ליים. ער
קרעכטסט זיך אויס מיט א צעבראכן הארץ:

"ווי לאנג נאך, וועל איך ארבעטן אזוי ביטער
שווער ביי פרעה? איך האב נישט קיין טאג
און קיין נאכט. א גאנצן טאג שטייען אויף מיר
די אויבערהארן און לאזן מיר נישט אפילו אן
אטעם געבן. וועט זיך אמאל ענדיגן מיין פיין?"
אזוי איינגעבויענערהייט, פילט ער ביי זיך א
טיפע יאוש. אינמיטן קומט אים אנטקעגן נישט
קיין באקאנטער איד מיט א געטליכער פנים און
לייגט זיין האנט אויף מישאל'ס פלייצע.

"פארוואס ביזטו אזוי געפאלן ביי דיר?
פארוואס ביסטו אזוי פארלאשן? דו וויסט אז
איך בין געקומען בשליחות פון באשעפער דיר
ארויסצונעמען פון דין שעבוד ווי די ביסט אזוי
אונטערדריקט? דו וויסט בכלל ווער דו ביסט?
ביסט נישט קיין קנעכט פאר פרעה, דו ביסט
א באלבט קינד פון הייליגן באשעפער!" זאגט

ער אים מיט ליבשאפט, "און וויסן זאלסטו אז
ביז גאר א קורצע צייט וועסטו ארויס אינגאנצן
פון מצרים און נישט נאר דאס, דו וועסט זיך
באגעגענען מיטן אויבערשטן פנים בפנים ביי
מתן תורה!"

מישאל זיצט ווייטער אויפן שטיין מיט די פיס
טיף איינגעטינקן אין בלאטע, "טו מיר א טובה,
שטער מיר נישט פון מיין ארבעט. איך האב נאך
אסאך ארבעט וואס מוז ווערן פארטיג ביז צוויי
שעה אז נישט וועט זיין ביטער. אפשר לייגסטו
צו א האנט איך זאל וואס שנעלער צוענדיגן?
איך האב נישט קיין צייט צו קוקן אויפן הימל
צום באשעפער. א גאנצן טאג ארבעט איך ממש
ווי א חמור..."

דער עלטערער איד ווערט נישט איבערגענומען
פון זיין רעאקציע, "מיין נאמען איז משה. איך
בין א שליח פון אויבערשטן דיר צו אויסלייזן.
און אויב דו גלייבסט מיר נישט האב איך אויף
דעם קלארע באווייזן." און גלייך געבט אים
משה איבער די סימנים.

מישאל מאכט גלייך זיין רוקן און הייבט אויף
זיינע אויגן און הענט צום הימל מיט א שבח
והודאה צום באשעפער, אז ער האט אים היינט
צוגעשיקט אזא גוטן שליח וואס זאל אין אים
אריינבלאזן א פרישן גייסט.

דער הייליגער רבי אין לקוטי מוהר"ן (פ"ו חלק
שני) ברענגט, אז ווען מען האט א שמאלקייט
אין די אמונה דארף מען אנשטאט דעם טון

לייבעלע

פארזעצונג #3

איבער נאך הונדערט און צוואנציג.

לייבל פארציילט פאר קיינעם נישט וואס ער פלאנט צו טון, אפילו פאר זיינע מכלומר'שטע גוטע חברים האט ער נישט געטרויעט אזא סוד. ער כאפט א שפאציר צום קלויסטער אינעם נאנטן שטעטל וואנוואליצע. זיינע פיס ווענדן זיך צום הויפט טויער, ער קלאפט אן אין טיר. פון צווייטן זייט טיר באקומט ער אן אויפנאמע מיט אפענע ארעמס, גרייט אריינצוגיין טיף אין שאול תחתית. פון לייבל'ס מויל גליטשט זיך ארויס די ווערטער: "איך וויל זי ש'מד'ן [רחמנא ליצלן]!!"

די כאטקע גלחים האבן זיך געפרייט צו אזא פישל. נישט יעדן טאג מאכט זיך אין אזא קליין שטעטל אז א אידיש-ב'חור זאל זיך ליידער וועלן טויפן צו ווערן א חולם גוי. אבער די גלחים ווייסן דאך זייער גוט אז א אידיש הערצעלע - די פינטעלע פון א איד קען זיך נישט פארלעשן אזוי שנעל, האבן זיי נישט געוואלט אז לייבל זאל חרטה האבן און זיך אויפוועקן פון זיין שלאף און אנטלויפן, האבן זיי אים פארשפארט ביז מען ענדיגט צוגרייטן אלע הכנות. מען האט געשטעלט היטערס זאלן האלטן א וואכזאם אויג ער זאל נישט קענען אנטלויפן. פאר לייבל האבן זיי געזאגט אז ביזדערווייל דארף ער לערנען זייערע שטותים און לאקשן נאר נאכדעם וועט ער קענען אריבערגיין צו זייער גלויבן. הוי לא תהי'.

דינסטאג אינדערפרי אין מארק אין שטאט נאלנטשוב: "משה האסט געהערט

אין קורצן פון פריער:

ישראל מאיר חבר'ט זיך מיט פויערן און זיין קאפ ווערט אביסל פארדרייט פון אלע זייערע משוגעת'ן. ער רעדט איין זיין זון, לייבעלע אז ער זאל הייראטן מיט א גויטע רחמנא לצלו. נאר איין זאך דארף ער טון פאר דעם, ער דארף זיך ש'מד'ן רחמנא לצלו.

און יעצט ליינט ווייטער:

לייבל האט זיך קודם דערשראקן פון דעם שרעקליכן געדאנק, אבער ווען זיין טאטע האט אים גוט איינגערעדט און פארגעשטעלט די אלע גליקן און רייכקייט וואס עס ווארט אים אפ אויב טוט ער דעם שידוך האט עס אים פארשמעקט. ער איז דאך סיי ווי געווען א ווילדער ב'חור, ער האט נישט געניצט די ביסל שכל וואס איז נאך געבליבן אין זיין קאפ. ליידער האט ער נישט פארשטאנען אז ער רייסט אפ זיין אידישע נשמה פון הייליגן אידישן פאלק, ער שנייד אפ א קייט וואס ציט זיך שוין טויזנטער יארן פון זיינע זיידעס וואס האבן זיך געלאזט הארג'נען פארן אויבערשטנס נאמען. ער זעט פאר זיינע אויגן איין זאך, א שיינע ווילא, א וואסערפאל, געלט וויפיל ער וויל. בקצור, דמיונות און חלומות פון דער וועלט, וואס בלייבט סיי ווי גאר נישט

יעקב: "וואס הייסט אײך האלט בײ
גארנישט? אײך קױף טאמאטע, אוי
טאטע"

משה: נײו, לײבעלע דער כהן, נו.. דער
בחור!"

יעקב: "גארנישט קײו לצנות, גארנישט
קײו לצנות, ביטער ווי א זית,"

משה: "וואס וויינסטו? וואס איז געשען?"
יעקב: אוי, צרת ישראל, דער לײבעלע,
דער לײבעלע, נעבעך דער בחור, נישט
געהאט גוטע חברים, דער טאטע זײנער,
נעבעך, נעבעך, געגאנגען אין קלויסטער,
ווי קען א אײדיש קינד, ווי קען אײדיש
בחור'ל אזוי פארקריכן?"

משה: "טאקע דו מײנסט עס אמת'דיגע,
אוי אײך דארף היינט אויפשטיין חצות אין
בעטן דעם אויבערשטן זאל שיקן משיח
ווי שנעלער."

פארזעצונג בעז"ה קומענדיגע וואך

וואס געשען?!"

"נײו, יעקב וואס איז געשען,"

משה: "האסט טאקע נישט געהערט?"

יעקב: "נײו כהאב נישט געהערט,"

משה: "וואס דו מאכסט זיך תמ'עוואטע?"

יעקב: "נישט תמ'עוואטע אײך קױף
טאמאטע!"

משה: "דער לײבעלע,"

יעקב: "וועלכע לײבעלע, הערשעלעס זױ
מײנסטו?"

משה: "נײו, נא, עס,"

יעקב: "וועמענס?? משה זרח'ו, אה, דו
מײנסט זוטשקעס זון?"

משה: "זוטשקע, קאפעלוטשקע"

יעקב: "אײך האב א שײנע קאפעלוטש אײך
ווייס נישט וואס דו ווילסט"

משה: "אײך זע דו האלטסט בײ גארנישט!"

הײליגער באשעפער, ביטע העלף מײך טרעפן דעם וועג צום רבײ.

פארלױרן?!

מתמידים והודעתם לבניך וועט דיך
בעז"ה העלפן דערנענטערן צום רבײ.

- < הלכה
- < סמיכות
- < ארסיות
- < אולות
- און נאך

אמעריקע 646-585-2977
ענגלאנד 020-376-97807
ארץ ישראל 0733-517202

איין אעשה'אע

זער באשעפער באוויינט וואלונדער
סאר טייער איבע קינדער

תפלה פון טיפן הארצן

איך האב געהערט די הערליכע מעשה פון א תפלה צום באשעפער וואס האט מיר זייער מחזק געווען. איך וויל עס שיקן צום רבינ'ס ליכט אז אויך אנדערע קינדער זאלן קענען האבן חזק פון דעם:

גייט זיך א אינגל אין וועג. ער איז זייער פארטראכט און פארלויפן.

'וואס וועט זיין מיט מיר?' וויינט ער אינעווייניג אין זיין הארץ. 'וועל איך נאך אמאל קענען זיין אן ערליכער איד? וועל איך נאך קענען לערנען געהעריג אין חדר ווי עס דארף צו זיין? איך וויל אזוי שטארק קענען דאס לערנען! איך וויל זיין א תלמיד חכם און קענען די הייליגע תורה!' א קרעכץ רייסט זיך ארויס פון זיין הארץ.

"באשעפער העלף!" שרייט ער אויס און קוקט זיך אים אויב איינער אין גאס האט אים באמערקט. ניין. ס'איז שא שטיל ארום. די זון איז שוין אראפ, די פויגלען שלאפן שוין. אויך ער גייט שוין כמעט שלאפן צו האבן פח מארגן צו קענען גיין אין חדר צו לערנען די הייליגע תורה און זיך מחזק זיין טראץ זיינע דורכפעלער. אבער קודם איז ער יעצט אויפן וועג צו פעטער שמואל. די מאמע האט אים געשיקט עפעס טראגן.

"שלום עליכם, וועלול!" באגריסט אים דער פעטער. "פארואס ביזטו אזוי צוגעלייגט?" האט דער פעטער גלייך באמערקט מיט וועמען ער האט דא צוטון...
"אוי," האט וועלול ארויסגעלאזט א קרעכץ.

"פארואס איז דיר אזוי שווער?" האט דער פעטער געפרעגט. קודם האט זיך וועלול געשעמט צו דערציילן אבער ווען ער האט געזען דעם פעטער'ס מילדע אויגן האט ער גענומען די שטארקייט אויסצוגיסן זיין הארץ,

"איך לערן שוין אין כתה ז', נאך אביסל גיי איך שוין אריין אין ישיבה קטנה אבער איך קען נישט דאס לערנען. עס גייט מיר פשוט נישט אריין אין קאפ. וויפיל איך פרוביר צו חזר'ן און לערנען אפילו מיט א תברותא, איז מייך קאפ ווי פארשטאפט. און דאס מאכט מיר זייער בצער."

פעטער שמואל קוקט אריין אין די אויגן פון וועלול מיט רחמנות, "ס'איז דיר טאקע שווער, ריכטיג, אזא טייער קינד ווי דיר פאסט צו וואקסן א תלמיד חכם. אבער איין זאך זאלסטו נישט פארגעסן, אויך דער הייליגער רבי האט זיך געמוטשעט אלס קליין קינד צו פארשטיין דאס לערנען. ער האט געוויינט און געוויינט צום באשעפער ביז עס איז אים ליכטיג געווארן אין די אויגן.

דער רבי לערנט אונז אז אין אלע צייטן גייט א איד שטענדיג אריבער שווערע נסיונות און מען דארף שרייען צום באשעפער אז ער זאל אים העלפן זיין אן ערליכער איד און לערנען די הייליגע תורה!

איך וועל דיר פארציילן א מעשה וואס האט פאסירט מיט מיר, "זאגט ווייטער פעטער שמואל. און וועלול ווייסט שוין אז יעצט וועט דער פעטער דערציילן עפעס שרעקעדיג וואס האט פאסירט מיט אים ביים צווייטן וועלט קריג.

"ס'איז שוין געווען נאך דער באפרייאונג," האט דער פעטער אנגעהויבן, "איך בין געווען א יונגער בחור'ל, קראנק און שוואך, קוים וואס איך האב געאטעמט. איך האב פארלויפן מיין גאנצע משפחה, טאטע, מאמע, ברודערס, שוועסטערס, זיידע-באבע, אלע

מיינע פֿעטערס, מומעס, קאזינען. ווייסט וואס דאס מיינט זיך צו טרעפן פלוזלונג אליין? אליין אין די גרויסע וועלט, שרעקעדיגע וועלט. די בענקשאפט האט מיר געציפט פון אלע זייטן. ביינאכט האב איך מיר גע'חלומ'ט פון אלע שרעקעדיגע זאכן וואס די נאציס האבן מיר געטון און בייטאג האב איך מיר געבענקט.

איך האב געהאט אפענע וואונדן איבער מיין גאנצן קערפער וואס איז געשען ווען א נאצי האט מיר געפערליך געשלאגן מיט זיין לעדערנע בייטש.

און די וואונדן זענען געווען פול מיט אייטער און אינפעקציעס. איך בין געווען אין א שרעקליכע סכנה אז מיין בלוט זאל נישט פארגיפטעד ווערן.

אין די די.פי. לאגערן (אזוי האט געהייסן די ערהילונגס לאגערן וואס די ענגלישע און אמעריקאנער רעגירונג האבן אויפגעשטעלט), זענען נישט געווען קיין געהעריגע דאקטוירים וואס זאלן זיך אפגעבן מיט די קראנקע פליטים. דעריבער האט מען געשיקט די יונגע קינדער, פרויען און מיידלעך קיין שוועדן, וואו עס זענען געווען בעסערע דאקטוירים און שפיטעלער.

די שוועדישע רעגירונג און זייערע בירגער זענען געווען זייער סימפאטיש צו די ליידענדע אידן. מען האט זיי זייער ווארעם אויפגענומען און צוגעשטעלט אלע זייערע געברויכן. עס קוקט אויס ווי דאס איז געווען זייער גוט פאר די אידן אבער למעשה איז זייער רוחניות געווען אין א געפערליכע סכנה.

אין שוועדן זענען ליידער דא א גרויסע רעפארמער געמיינדע וועלכע האבן זיך געפרייט צו קענען אפפארן אידישע קינדער אויף זייער וועג. זיי האבן איינגערעדט פאר די יונגע מיידלעך און בחורים אז אידישקייט איז שוין א פארגאנגענהייט. און אז מען מעג שוין טון וואס מען וויל חס ושלום.

'איר האט דאך אליינס

געזען ווי מען האט אויסגע'הרג'ט אלע אידן, שוחטים, רבנים, דינים, האבן זיי געזאגט, 'שוין. יעצט מעג מען עסן טרפנות און פארטיג מיט די גאנצע תורה (עפ"ל).

די שטאט שוועדן ווי די פליטים האבן זיך געקענט ערהוילן

אסאך האבן געבעך געגלייבט. זיי זענען געווען זייער קראנק. זייער מח איז געווען פארנעפלט פון די ווייניג עסן און קרענקן וואס זיי האבן געליטן.

אויף די שוועדישע גוים האבן צוגעהאלפן. אנדערש ווי די רשעות'דיגע פאלאקן און ליטוואקעס, זענען זיי געווען גוט צו די אידן. זיי זענען געגאנגען צו די מיידלעך און זיי איינגערעדט צו קומען וואוינען ביי זיי.

'מיר וועלן דיר געבן פון שענסטן און בעסטן'. זיי האבן געוויזן הערליכע בילדער פון זייער רייכע ווילאס וואו זיי וועלן קענען וואוינען. ליידער האבן אסאך מיידלעך געפאלגט און געהייראט צו גוים רחמנא לצלן.

און אויב דאס איז נאכנישט גענוג געווען זענען געווען די ציוניסטישע פארטייען וואס האבן איינגערעדט די בחורים און מיידלעך צו קומען צו

זייער שמוציגע פארדארבענע לאגערן. יעדן טאג איז געווען אן עקסטערע עבודה צו בלייבן פרום און ערליך.

איך פלעג שרייען צום אויבערשטן, "האט פעטער שמואל ווייטער דערציילט ווען פון זיינע אויגן רינגען טרערן, "הייליגע באשעפער, העלף!!! איך וויל זיין אן ערליכער איד! איך וויל לערנען די הייליגע תורה ווי פאר דער מלחמה! איך וויל וואקסן א תלמיד חכם!"

עס האט אויסגעזען ווי מיין תפלה איז א תפילת שוא. איך האב טאקע געמיינט אז אידישקייט איז שוין א פארגאנגענהייט. איך האב שוין נישט געזען קיין ערליכער איד פאר די אויגן א לאנגע צייט. אבער איך האב ווייטער געשריגן צום אויבערשטן אז ער זאל מיר היטן פון די אלע נסיונות.

און וואס מיינסטו וועלוועלע? האט דער אויבערשטער פארגעסן פון מיר? קען דען זיין אז די תורה איז חס ושלום פארלוירן געגאנגען?

פלוצלונג איין טאג ליגנדיג אין שפיטאל מיט יסורי נפש און יסורי גוף זע איך א איד מיט א בארד און א הדרת פנים קומט אריין צו מיר!

"אוי, טאטע!" האב איך אויסגעשריגן, "אזוי האט מיין טאטע אויסגעזען, פונקט ווי אייך, מיט א לאנגער בארד.

דער איד פרעגט מיר, "ווי אזוי הייסטו, צדיק'ל?" פרעגט ער מיר מיט אזעלכע רחמנות'דיגע אויגן וואס איז צעגאנגען אין מיין הארץ.

"מיין נאמען איז שמואל", האב איך געענטפערט.

"מיין ליבער קינד, ווי אזוי פילסטו זיך?"

אזוי האט דער איד אריינגעבלאזן א חיות אין מיין צעבראכענע גייסט. ער האט מיר געזאגט אז ס'איז א גרויסע ליגנט וואס מען האט אונז איינגערעדט אז אידישקייט איז א פארגאנגענהייט. אינדרויסן איז דא א גרויסע וועלט פול מיט ערליכע אידן און זיכער מוז מען ווייטער לערנען די הייליגע תורה. שפעטער האב איך זיך אויך באקענט מיט עסקנים, זאלן זיי געבענטשט ווערן פאר אלע זייער פעלות.

אויך די אנדערע קראנקע קינדער האבן זיי מחזק געווען. זיי האבן געראטעוועט אונזערע דורות און אויפגעטון נצחיות.

ווען איך בין געווארן אויסגעהיילט האבן זיי מיר געטראגן צו א פשר'ע ערהוילונגס לאגער וואס איז געווען אויפגעשטעלט פאר די פליטים. דארט האב איך געקענט זיין צווישן ערליכע אידן.

שפעטער האט דער אויבערשטער געהאלפן און איך האב זוכה געווען ארויפצוקומען קיין ארץ ישראל און זיך זעצן לערנען ווי מיין חלום איז געווען. דער אויבערשטער האט געעפנט א לאך אין מיין קאפ און אריינגעטראפט דאס לערנען וואס איך האב פארפאסט די אלע מלחמה יארן.

דו זעסט, וועלוועלע? הוק די ערליכע שטוב וואס איך האב אויפגעשטעלט. דאס איז אלעס זכות אבות און מיינע טרערן וואס איך האב פארגאסן. און מיין נישט אז איך האב געענדיגט מתפלל זיין. איך בין ווייטער מתפלל צום באשעפער צו קענען לערנען די הייליגע תורה און זיין אן ערליכער איד.

הרפסת הגליון נתגרב
ע"ר ר' חנמן וואל פישער הי"ו

הרפסת הגליון נתגרב
ע"ר ר' לוי יצחק הערשקאוויטש הי"ו

און ליכטיג ביים אויבערשטן און ער מיינט נאך אז ער איז א גרויסער עניו - ער האלט זיך קליין מיט זיינע מצוות. און אזוי דארף מען זיך פירן לויט די תורה, צו זאגן פאר די ארומיגע: "איך בין גארנישט ווערד..."

אבער דער הייליגער רבי מיט זיינע עצות און זיינע תלמידים קומען צו אים און זאגן: "בערעלע, בערעלע, וואס ביסטו אזוי איינגעבויען מיטן פטום אראפ? דו ווייסט ווער דו ביסט???! דו ביסט דער איין איינציגסטער קינד פון באשעפער!! אויף דיר שטייען אלע וועלטן, מיט יעדע ריר און ריר, יעדע תנועה וואס דו רוקסט זיך יעדע פיצקעלע האר וואס דו טוסט פארן אויבערשטן, איז זייער גרויס און טייער און דו לויפסט פאראויס מיט דעם אין די אויבערשטע וועלטן טויזענטער מיילן!!

בערעלע גייט ארויס א טענצל זינגנדיג, "מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד"..... אזוי ווי דער רבי שרייבט אז דורך שמחה וועט מען ארויסגיין פון גלות.

דער אויבערשטער זאל אונז העלפן אז בקרוב זאל מען שוין זוכה זיין אז דעם רבי'נס ליכטיגקייט זאל ארויסגיין און באלייכטן די גאנצע וועלט, אלע זאלן עוסק זיין נאר אין תורה ותפלה און שירות ותשבחות ווייל נאר דאס איז דער גאנצער תכלית אויף דער וועלט.

שווערע עבודות - סגופים און תעניתים א.ד.ג. ר' נתן איז דאן געשטאנען פארן רבי'ן און זיך אנגערויפן פארוואנדערט:

"מיר האט זיך געדאכט אז איך האב אמונה?" האט דער רבי זיך געהויבן זיין קול, ווי איינער זאגט: "אויב דו האסט אמונה, האסטו אין דיר קיין אמונה נישט?" דער רבי האט געמיינט

צו זאגן, אז דער עיקר קטנות אין די אמונה איז ווען א מענטש גלייבט נישט אז ער איז ער חשוב און באלייבט און טייער ביים באשעפער. דאס איז א געוויסע פגם אין די אמונה, און קורצן מיינט עס, אז א מענטש גלייבט נישט אין זיך, אז ער איז חשוב און טייער ביים אויבערשטן דאס איז א פגם אין די אמונה. ווייל לויט דעם אויבערשטן'ס גרויסקייט איז יעדער איד חשוב און טייער ביים אויבערשטן. ענה מיינט נישט האלטן פון זיך גארנישט. מען דארף אסאך בעטן ביים באשעפער זוכה צו זיין צו אנקומען צו דער מדרגה פון זיין אן אמת'ער עניו.

טבת תשפ"ג שטאט ירושלים:

בערעלע דרייט זיך ארום מיט אראפגעלאזטע נאז. ער וויל נישט שטיין געבן מענטשן. ער פילט ביי זיך אז די טויזנטער מצוות וואס ער טוט דורכאויס דעם טאג איז נישט גענוג טייער

די צוועלעוועטע מעשה וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט דער בעל תפלה 3

מדינה אריין ויינע גבורים. אז ער איז נאך ווייט גיווען פון דער מדינה פופציג מייל. אז ווי נאלין זיך אונטער גיבין אונטער אים. און ער האט אלץ אפגינגמען מדינות.

און די סוחרים פון דער מדינה פון עשירות הנ"ל. וואס ווי פלעגין צו האנדלען אין פרעמדע מדינות הנ"ל. זענען די סוחרים אהיים גיקומען. און האבין דערציילט פון דעם גבור. **איז אויף זיי גיפאלן א גרויסער פחד**. האטשע זיי וואלטין צו גישטאנען זיך אונטער צו געבין אונטער אים.

נאר זיי האבין גיהערט. אז ער איז ממאס געלט. און ער וויל גאר קיין געלט ניט. און דאס איז ביי זיי גיווען. אקעגן זייער אמונה. איבער דעם האבין זיי זיך ניט גיקאנט אונטער געבין אונטער אים. ווארין סע ביי זיי גיווען אזוי ווי שמד. ווייל ער גלייבט גאר ניט אין זייער אמונה דיינו אין געלט.

און זיי האבין זייער מזרא גיהאט פאר אים. און זיי האבין אנגיהויבן צו טאן זייערע עבודות. און מקריב צו זיין קרבנות צו זייערע גאטין (דעיינו צו די וואס האבן פיל געלט)

און האבין גינומען א חתולע (דעיינו א מענטש וואס ער האט גיהאט אביסל געלט וואס ער איז ביי זיי א חתול גיווען) **און האבין אים מקריב גיווען פאר א קרבן צו זייערע גאטין** (הנ"ל)

און אזוי האבין זיי גיטאן זייערע איבריגע עבודות (דעיינו די זאכן וואס זיי פלעגין דערמיט צו דינען זייערע גאטין).

און דער גבור איז אלע מאל געהנטער צו גיקומען צו זיי. און ער האט אנגיהויבן צו שיקן צו זיי זיינע גיבורים. וואס זיי ווילן. אזוי ווי זיין שטייגער איז גיווען הנ"ל.

און סע איז ביי זיי גיווען איין ווינדער ביי די לייט. אז סע זאל זיך גיפנען א מענטש. וואס ער זאל צו זיי קומען. און זאל זיי אזוינס זאגן. גאר אקעגן זייער אמונה. האבין זיי זיך גישטויסן. אז דאס מוז זיין דער בעל תפלה.

ווארין זיי האבין שוין גיהערט. אז סע איז פאר האנדן אזוי א בעל תפלה אויף דער וועלט. ווארין די זאך פון דעם בעל תפלה איז שוין מפורסם גיווען אויף דער וועלט (פנ"ל)

און מען פלעגט אים רופין אויף דער וועלט. דער פרומער בעל תפלה. נאר זיי האבין אים נישט גיקאנט חאפין. ווארין ער האט זיך ביי אטליכן אנדערש פארשטעלט. ביי דעם האט ער א פנים גיהאט ווי א סוחר און ביי דעם. ווי איין ארום מאן וכו' הנ"ל. און תיפך איז ער נמלט גיווארין פון דארט (פלומר ער איז גיך אונטע פון זיי).

ויהי היום און סע איז גיווען איין גבור. וואס מיט אים האבין זיך צום הויף גינומען פמה גבורים. און דער גבור מיט זיינע גבורים. איז גיגאנגען. און האט אפגינגמען מדינות.

און דער גבור האט מער ניט גיוואלט נאר הכנעה. (פלומר מען זאל זיין אונטער טעניג אונטער אים) **און אז די מדינה פלעגט זיך אונטער גיבין אונטער אים**.

פלעגט ער זיי צו לאזן. און אז ניט. פלעגט ער זיי חרוב צו מאכין. און ער איז גיגאנגען. און האט אלץ כובש גיווען (דעיינו אפגינגמען) מדינות. און קיין געלט האט ער גאר ניט גיוואלט.

נאר הכנעה אז מען זאל זיין אונטער אים. און דער שטייגער פון דעם גבור איז גיווען. ער פלעגט שיקן אין דער

און ער איז אהין גיגאנגען. און ער איז גיקומען צו די שומרים. און ער האט אנגיהויבן צו שמוסין מיט איין שומר. אזוי ווי זיין שטייגער איז.

האט אים דער שומר דערציילט פון דער גבור. אז זיי האבן גרויס פחד פאר אים. האט אים דער בעל תפלה גיפרעגט. וואס האט איר בדיעה צו טאן. האט אים דער שומר דערציילט. די זאך ה"ל. אז זיי ווילן שיקין צו דער מדינה וואס זיי זענען אלע גאטין וכו' פנ"ל.

האט דער בעל תפלה אויס אים זייער גילאכט. און ער האט צו אים גיזאגט. דאס איז זייער א גרויס נארישקייט. ווארין זיי זענען מענטשן אזוי ווי מיר (דהיינו די מדינה וואס זיי האבן אהין גינאלט שיקין זיי זענען נאר מענטשן) און איר אלע מיט אייערע גאטין זענען אלע נאר מענטשן.

און סע איז קיינער קיין גאט ניט. סע מער ניט פארהאנדן נאר איין גאט אויף דער וועלט. דער וואס האט אלע באשאפן. און אים אליין באדארף מען נאר צו דינען און צו אים באדארף מען נאר מתפלל זיין און נאר דאס איז דער עיקר תכלית אויף דער וועלט.

און דעסט גלייכין נאך אזוינע רייד האט אלץ דער בעל תפלה גירעט מיט דעם שומר. און דער שומר האט אלץ ניט צוגיהערט. ווארין סע איז שוין ביי זיי איינגיזעצט גיווען זייערע נארישקייט פון א לאנגע צייט פנ"ל.

נאר דער בעל תפלה. האט אבער מיט אים אסאך גיטעניג. ביז צום סוף. האט דער שומר אים גיענפערט. ווייטער וואס קאן איר טאן. איר בין זיך נאר איינער.

און דאס האט שוין א פנים עפעס פון איין תשובה. ווארין די רייד וואס דער בעל תפלה האט פרייר גירעט מיט דעם שומר. און די רייד וואס ער האט איצט גירעט.

איז אויף זיי גיווען א גרויסע פחד. און זיי האבן ניט גוואוסט וואס צו טאן. האבן זיי די סוחרים זייערע איין עצה גיגיבן. באשר. זיי זענען גיווען אין א מדינה. וואס די גאנצע מדינה זענען אלע גאטין.

און פארין מיט מלאכים. דהיינו יענע מדינה איז די גאנצע מדינה. פון קליין ביז גרויס זענען אלע ווילד גרויסע עשירים זייער.

ביז דער קלענצטער פון דער מדינה איז א גאט (וועדליג זייער נאריש פאר פירשקייט. ווארין דער קלענצטער פון דער מדינה איז אזוי איין עושר און האט אזוי פיל געלט. וויפיל ביי זיי איז אויס גיזעצט אז מיט אזוי פיל געלט איז מען שוין א גאט פנ"ל)

און זיי פארין מיט מלאכים. ווארין זייערע פערד זענען צו גידעקט מיט אזוי א גרויס עשירות מיט גאלד און נאך אזוי א גלייכין. וואס א דעק פון א פערד (פון דער מדינה) טרעפט אן וויפיל ביי זיי האט א מלאך. (דהיינו מיט אזוי פיל געלט ווי א דעק פון א פערד טרעפט אן ביי דער מדינה. איז מען ביי זיי שוין מיט אזוי פיל געלט א מלאך)

נמצא פארין זיי מיט מלאכים זיי שפאנען איין דריי פאר מלאכים און פארין מיט זיי. בכך באדארפט איר שיקין צו דער מדינה. און זיי וועלין אייך בודאי העלפן ווארין זיי זענען זיך אלע גאטין. (אזוי איז אלץ גיווען די עצה פון זייערע סוחרים) **איז די עצה זיי זייער גיפעלין.** ווארין זיי האבן גיגלייבט. אז זיי וועלין בודאי גיהאלפן ווערן דורך זענער מדינה. ווארין זיי זענען זיך דארט אלע גאטין פנ"ל.

און דער בעל תפלה. האט זיך מיישב גיווען. ער וועט נאך אמאל גיין צו דער מדינה. טאמער וועט ער זיי פארט ארויס פירן פון זייערע נארישקייט.

האבין זיי זיך אין איינעם צום הויף גינומען. ביו זיי האבין אים עפעס גיריט. (ווארין די תשובה וואס דער שומר האט גיענפערט. וואס קאן איה טאן וכו'. דאס וויינט אויס אז די רייד פון דעם בעל תפלה הייבן שוין אן עפעס אביסל אריין צו גיין אים אין הארצין אריין)

און אזוי איז דער בעל תפלה גיגאנגען צום אנדערין שומר. און האט מיט אים אויף גירעט אזוי ווי זיין שטייגער איז פנ"ל און ער האט אים אויף ניט צו גיהערט און צום סוף האט ער אים אויף אזוי גיענפערט פנ"ל. איה בין זיך נאר איינער וכו' פנ"ל. און אזוי אלע שומרים האבין אים גיענפערט די תשובה צום סוף.

דערנאך איז דער בעל תפלה אריין גיגאנגען אין שטאט אריין. און האט אנגיהויבן ווידער מיט זיי צו שמוסין ווי זיין שטייגער איז גיווען. באַש אַז זיי אלע זענען גאר אין טעות זייער.

און דאס געלט איז גאר קיין תכלית ניט נאר דער עיקר תכלית איז אז מען זאל נאר עוסק זיין אין תורה און תפלה וכו'. האבין זיי אים נישט צוגיהערט ווארין זיי זענען שוין אלע זייער גיווען איינגיווארצילט אין דעם געלט פון א לאנגע צייט.

און זיי האבין אים דערציילט פון דעם גבור. און אז זיי ילין שיקין צו דער מדינה וואס זיי זענען אלע גאטין וכו' פנ"ל. האט ער אויס זיי אויף גילאכט.

און ער האט זיי גיזאגט. אז דאס איז א נארישקייט. און זיי זענען אלע נאר מענטשן. און זיי וועלין אייך גאר ניט קאנען העלפן ווארין איר זענט מענשן און זיי זענען מענשן און זיי זענען גאר קיין גאט ניט. נאר איין גאט ברוך הוא איז פארהאנדין וכו'. און מכה דעם גבור.

האט ער זיך אנגירופין (מיט דעם לשון). אויב סע ניט דער גבור (אזוי ווי איינער פארווינדארט זיך. אויב דאס איז ניט דער וואס ער ווייסט) האבין זיי ניט פארשטאנען וואס ער מיינט. און אזוי איז ער גיגאנגען פון איינעם צום אנדערין און האט מיט זיי אלץ אזוי גישמוסט. פנ"ל.

און מכה דעם גבור האט ער צו איטליכן גיזאגט. אויב סע ניט דער גבור וכו' פנ"ל. האבין זיי ניט פארשטאנען זייער רייד. וואס ער מיינט.

דערנאך איז גיווארן אין שטאט אין רעש. באַש אַז סע גיפניט זיך איינער וואס ער רעט אזוינס וואס ער מאכט א גילעכטער פון זייער אמונה.

און ער זאגט אז סע איז נאר א יחיד פארהאנדין דהיינו השם יתברך ברוך הוא וכו'. און מכה דעם גבור זאגט ער אלץ אויב סע ניט דער גבור וכו' פנ"ל.

האבין זי פארשטאנען אז דאס מוז בןודאי זיין דער בעל תפלה. ווארין דער בעל תפלה איז שוין ביי זיי מפורסם גיווען פנ"ל.

האט מען גיהייסן אז מען זאל אים זוכין און מען זאל אים חאפן. כאטשע ער פלעגט זיך אלע מאל אנדערש פארשטעלין (דהיינו אמאל האט ער זיך פארשטעלט פאר איין סוחר און אמאל פאר איין ארימאן וכו' וואס מחמת דעם האט מען אים ניט גיקאנט חאפן פנ"ל)

נאר זיי האבין אבער דערפון אויף גוואוסט. אז דער בעל תפלה פארשטעלט זיך אלע מאל אנדערש. האבין זיי גיהייסן נאך קלערין נאך אים. און מען זאל אים חאפן.

האט מען אים נאך גיזוכט ביו זיי האבין אים גיחאפט. (דהיינו דעם בעל תפלה) און זיי האבין אים גבראכט צו זייערע עלצטע.

**צו קענען אריינגיין אין גורל, קלינג
אריין נאך שבת אין טעל-ליין
72-3333-02-5 אויף קנעפל זיבן
זאג אריין דיין נאמען און טעלעפאן
נומער מיט די ווערטער "גאר מיין
זאך איז תפלה".**

דער געווינער פון "גאר מיין זאך איז תפלה"
ציימליך שבת אינדערפרי פרשת שמות
ביים דאווענען איז
הילד החשוב ישראל שנעק, מאנטשעסטער
די קינדער וואס האבן געווינען קענען דאס
אפנעמען אין מאהש ביי ר' אברהם שלמה פארווע,
אין מאנטשעסטער ביי ר' שמואל האראוויץ

בחינה אויף ספורי מעשיות
די צוועלעווטע מעשה (3) - מבעל תפילה

- ט. וואס נאך האט זיי דער בעל תפלה געזאגט?
 עס איז נאר דא אריין גאט און דער וועלט
 אז נאר דעם אייבירשטן דארף מען דינען און צו אים דארף מען דאווענען
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
- י. וואס האט דער שומר צום סוף געענטפערט?
 וואס קען איך טוהן איך בין דאך נאר איינער
 וואס קען איך טוהן איך טראכט אנדערש
 וואס קען איך טוהן איך וויל נישט הערן
- יא. וואס האט דער בעל תפלה פארשטאנען פון די ענטפער?
 אז זיינע ווערטער האבן נאך גארנישט אויפגעטון
 ביי די מענטשן
 אז זיינע ווערטער האבן שוין אינגאנצן אויפגעטון
 ביי די מענטשן
- יב. וואס האבן די אנדערע שומרים געענטפערט צום סוף?
 א טייל אזוינע דער ערשטער און א טייל האבן נישט געוואלט הערן
 יעדער עפעס אנדערש
 וואס קען איך טוהן איך בין דאך נאר איינער
- יג. וואס האט דער בעל תפלה נאכדעם געטון?
 ער איז צוריק געגאנגען צו זיין פלאץ חוץ לישב
 ער איז אריין אין שטאט און גערעדט פון אמתין תכלית
 ער איז צוריק געגאנגען רעדן מיט דעם ערשטן שומר
- יד. וואס האט זיי דער בעל תפלה געזאגט וועגן דעם גבור?
 אז ער איז נישט אזא גבור
 אויב איז עס נישט דער גבור !! (אזוויי איינער וואס וואונדערט זיך)
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
- טו. האבן זיי פארשטאנען וואס ער מיינט?
 זיי האבן גוט פארשטאנען
 זיי האבן נישט פארשטאנען
 א חלק יא און א חלק נישט
- טז. וואס לערנטו זיך דערווייל ארויס פון די מעשה?
 אז דער גאנצער תכלית אויף דער וועלט איז
 זיך נישט צו אויסלערנען פון מענטשן וואס האבן תאוות ממון

- א. וויאזוי פלעגט די וועלט רופן דעם בעל תפלה?
 דער מלאך אלוקים
 דער פרומער בעל תפלה
 דער צדיק הדור
- ב. וואס האט געטון דער גבור מיט זיינע גבורים?
 ער איז געגאנגען אין איינגענומען מדינות
 ער איז געגאנגען און אויסגעהרגעט מדינות
 ער איז געגאנגען און געכאט מענטשן
- ג. וואס האט דער גבור געוואלט?
 כבוד, אז מיזאל אים מוכב זיין
 געלט, אז מיזאל אים געבן זייער געלט
 הכנעה, אז מיזאל זיך אונטערטעניגן אונטער אים
- ד. פארוואס האבן די מענטשן פון מדינה של עשירות זיך נישט געקענט מוכיע זיין צום גבור?
 ווייל ער איז ממאס געלט און דאס איז קעגן זייער אמונה
 ווייל ער איז ממאס תאוות און דאס איז קעגן זייער אמונה
 ווייל ער איז ממאס כבוד און דאס איז קעגן זייער אמונה
- ה. וואס האבן די מענטשן פון מדינה של עשירות געטון ווען זיי האבן געהערט פון דעם גבור?
 זיי האבן אנגעהויבן מקריב זיין צו זייערע גאטין
 זיי האבן אנגעהויבן דאווענען צום באשעפער
 זיי האבן אנגעהויבן געבן אסאך צדקה
- ו. וואספארא עצה האבן זייערע סוחרים געגעבן פאר זיי?
 אז זיי זאלן אנטלויפן
 אז זיי זאלן זיך מוכיע זיין
 אז זיי זאלן שיקן שליחים צו די מדינה וואס אלע האבן אזויפיל געלט וואס לויט זייער שיטה זענען זיי אלע גאטין - אז זיי זאלן זיי העלפן
- ז. וואס האט דער שומר פון מדינה של עשירות געזאגט צום בעל תפלה ווען ער איז נאכאמאל געקומען צו זיי?
 אז זיי האבן גארנישט מורא פונעם גבור
 אז זיי ווילן תשובה טוהן און פארמייעסן געלט
 אז זיי האבן מורא פונעם גבור און זיי ווילן שיקן שליחים צו די מדינה וואס אלע זענען דארטן (לויט זייער שיטה) גאטין
- ח. וואס האט דער בעל תפלה געענטפערט?
 ער האט אים זייער אויסגעלאכט און געזאגט אז ס'איז א גרויסע נארישקייט אז זיי זענען גאטין
 ער האט זייער געוויינט און גארנישט געזאגט
 ער האט זייער געקרעכצעט און איז אוועק געגאנגען

צו ענטפערן די בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 72-3333-02-5

1-518-329-9149

ארכ"ל 10 חילוקים

פרייטאג ערב ראש ה'דש ש'בט, יאר תקע"א איז געווען דאס ערשטע מאל וואס מיר זענען געפארן נאכן רבי'נס פטירה קיין אומאן כדי זיך צו משתטח זיין אויף זיין הייליגן ציון, אויף וואס ער האט צוגעזאגט, אז ווער עס וועט קומען צו זיין קבר און געבן א פרוטה לצדקה און זאגן די צען קאפיטלעך תהלים וועט ער אים העלפן לנצח (מי מוהרנ"ת)